

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 22 maj 2014 av Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 27 februari 2014 i mål T-602/11, Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-249/14 P)

(2014/C 361/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Pêra-Grave – Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^d (ombud: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogado)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Fundação Eugénio de Almeida

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 27 februari 2014 i mål T- 602/11,
- alternativt, återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna vid tribunalen och domstolen.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att den överklagade domen är felaktig i den mån tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen (¹). Denna grund består av tre delar:

1. Tribunalen underlät att på ett korrekt sätt förklara förekomsten av en verklig risk för förväxling av varumärkena i fråga. Ett korrekt och objektivt konstaterande av en verklig risk för förväxling mellan två varumärken kan inte endast utgöras av påståendet att det, med beaktande av att varorna är identiska och att det finns en mycket liten visuell likhet och liten fonetisk likhet mellan varumärkena (trots deras konceptuella olikhet), inte kan uteslutas att omsättningskretsen kan uppfatta de olika varorna som härrörande från samma företag eller företag som är ekonomiskt sammankopplade. "Risk för förväxling" avser inte att det finns en möjlighet att förväxling sker, utan snarare att det är troligt att förväxling kommer att ske. Risk för förväxling kan inte presumeras bara för att det finns en viss likhet mellan två varumärken, inte ens när varorna är identiska.

2. I den överklagade domen gjorde tribunalen också en felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen i den mån den underlät att beakta betydelsen och vikten av den konceptuella olikheten mellan märkena vid den övergripande bedömningen av risken för förväxling av varumärken som har en mycket liten visuell likhet och liten fonetisk likhet. Enligt fast rättspraxis ska det konceptuella innehållet i det sökta varumärket vara tillräckligt för att neutralisera den mycket lilla visuella likheten och den lilla fonetiska likheten som, enligt tribunalen, föreligger mellan det sökta varumärket och det äldre varumärket.
3. Slutligen gjorde tribunalen en felaktig tillämpning av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen när den bedömde risken för förväxling mellan varumärkena i fråga utan att beakta alla faktorer som är relevanta i förevarande fall för att fastställa risken för förväxling. Mer konkret förbisåg tribunalen en avgörande omständighet som utgjorde en del av bakgrunden till tvisten: ursprunget, historien, den geografiska betydelsen av ordet i varumärkena i fråga och dess symboliska koppling till varorna som omfattas av nämnda varumärken. Följaktligen missuppfattade tribunalen även den faktiska bakgrunden till tvisten.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1.

Talan väckt den 18 juli 2014 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-346/14)

(2014/C 361/03)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och G. Wilms)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3 FEU jämförd med artikel 288 FEUF genom att inte vid godkännandet av byggnationen av ett vattenkraftverk vid "Schwarze Sulm" på ett korrekt sätt ha tillämpat bestämmelserna i artikel 4.1 jämförd med artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾ upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Österrike försöker kringgå det förbud mot försämring som anges som en grundläggande princip för direktivet i dess artikel 4.1 och åsidosätter därmed förutsättningarna för undantag i artikel 4.7 i direktivet.

Direktivets tillämning i tiden (*ratione temporis*) medför enligt domstolens praxis att medlemsstaterna inom införlivande-fristen inte får anta bestämmelser som kan äventyra direktivets syfte (artikel 4.3 FEU jämförd med artikel 288 FEUF).